

med fru Pernille Blach Hansen, og under mødet fik vi for første gang præsenteret et udkast til et kommissorium. Så langt er historien positiv.

Det næste, der så sker, er, at vi i tirsdags fik præsenteret det færdige resultat. Og jeg har meget svært ved at se, at det, der har været hovedsynspunkterne fra Socialdemokratiets side, er imødekommet.

Vi har egentlig ikke siddet og pindet i kommissoriet, men vi havde nogle bemærkninger. De bemærkninger har jeg svært ved at se, der er taget hensyn til. Det lever vi med, for der er sådan set ikke noget, der ikke må blive undersøgt. Der er ikke modeller, man ikke gerne må tage op at vende for at se, om der er nogle resultater. Selv om vi har et eller andet billede af, hvordan vi tror, sådan noget skal se ud, så møder vi den her udfordring med meget åbent sind og er parate til at vurdere det, det kommer ud af arbejdet.

Vores oprindelige ønske var, at vi skulle have en kommission, der også rummede politikere. Det forstod vi regeringen bestemt ikke mente var nogen god idé. Derfor sagde vi også allerede ved det første møde, som hr. Mogens Lykketoft og jeg var til, at vi var parate til at overveje, om vi på en anden måde kunne sikre, at der var den politiske kontakt.

Når vi er optaget af det her, er det jo først og fremmest, fordi vi er optaget af, at det lykkes. Så er det, fordi vi er optaget af, at det her ikke bare bliver et udredningsarbejde, der ender i en syltekrukke. Og vi ved, hvor utroligt svært det er. Hvad enten det er et regeringsparti, men vel ikke mindst et oppositionsparti med mange kommunalbestyrelses- og amtsrådsmedlemmer, så ved vi, at det her er ingen nem opgave. Derfor har vi så indtrængende opfordret regeringen til, at vi fandt en model, så den adgang blev sikret.

Regeringen har jo adgang til at følge det her arbejde og også komme med klare signaler. Det er ikke sådan, at vi skal sidde og træffe beslutninger for kommissionen om, hvordan kommissionen skal gribe sit arbejde an. Men regeringen har altså fire embedsmænd siddende i kommissionen. Regeringen leverer sekretariatsbistanden til kommissionen via Indenrigsministeriet og via Økonomi- og Erhvervsministeriet, eller er det Finansministeriet? Der er to ministerier, der leverer. Derudover ved vi jo også godt, hvem det er, man går til, når man fra kommissionens side godt vil have signaler sendt til regeringen.

Det, vi så indtrængende har bedt om, for at projektet kan lykkes, er, at vi får en adgang til at følge det her, også fordi den tidsplan, som regeringen har sat op, nemlig et år, for inden udgangen af 2003 skal arbejdet være færdigt, forudsætter, at man ikke bruger for mange kræfter på noget, der ender i blindgyder. Hvis det er sådan, at der inden for den tidsplanlægning, som regeringen i øvrigt har lagt op til, skal komme et resultat ud af det, som vi kan bruge til noget politisk, forudsætter det, at vi følger nogle spor, der også har mulighed for at kunne lykkes.

Jeg sad i aftes og lyttede til den gamle erfarne, kloge mand, tidligere stiftamtmand Henning Strøm, der i anledning af kommissoriet var med i et længere interview på DR2, hvor han dybt beklagede – det var i hvert fald hans bekymring – at det her var et rent embedsmandsværk, og hvor han sagde, at når det tilbage i 1960'erne lykkedes med den reform, der blev lavet fra 1970, var det i kraft af det tætte samspil mellem embedsmænd og politikere; ikke mindst i kraft af, at politikerne var med i hele processen, lykkedes det faktisk at samle et enigt Folketing om et resultat. Hvis ikke statsministeren så indslaget, så vil jeg anbefale, at han ser det kloge indslag med den gamle kloge mand, og måske skulle han tage indenrigs- og sundhedsministeren med.

Kl. 20.20

Derfor vil jeg stærkt opfordre til, at man gør et forsøg på at få det her samlet op. Vi havde gerne set, at vi havde fået indflydelse på kommissionens sammensætning – det havde vi faktisk forstået – ikke indflydelse på, hvilken af regeringens embedsmænd der skal ind, ikke indflydelse på de kommunale repræsentanter, men indflydelse på de fire – formanden plus de tre mere, der kommer udefra. På det sidste møde, vi havde med indenrigsministeren, kunne vi end ikke få at vide af de to ministre, indenrigsministeren og økonomi- og erhvervsministeren, hvilken formand man overvejede.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren, om statsministeren mener, at det, som statsministeren selv meget præcist har signaleret til Socialdemokratiets formand, hr. Poul Nyrup Rasmussen, er blevet efterlevet.

Jeg vil gerne give udtryk for, at det, jeg siger her, ikke betyder, at vi melder os ud af det. Det betyder ikke, at vi, når der kommer et resultat, vil sætte os over i et hjørne og være sure. Hvis der kommer et klogt resultat, vil vi gerne være med til at finde løsninger. Men skulle vi ikke